הלוקח בהמה פרק שלישי בכורות כ.

רוכא דחלי כמעשה. כגון עינור הבהמה דחלי בהרבעה ואיכא למיחש שמא לא עלה עליה זכר הילכך ספק: **ואני אומר כן.** איני מודה עליך בלשון שמועתי אלא בלשון אחר. ולקמן מפרש מאי איכא בין סבריא לגמריא: **כמאי קמיפלגי ר' ישמעאל.** וגמריא דר' יהושע דקתני מחוורתא ר' ישמעאל כרבי מאיר סבירא ליה דחייש למיעוטא רבינא אמר אפילו תימא רבנן כי אזלי רבנן בתר רובא ברובא דלא תלי במעשה אבל רובא דתלי במעשה לא ת"ר עז בת שנתה ודאי לכהן מיכן ולהלן ספק רחל בת שתים ודאי לכהן מיכן ולהלן ספק פרה בת שלש ודאי לכהן מיכן ולהלן ספק חמורה בפרה ר' יוסי ברבי יהודה אומר חמורה בת ארבע שנים עד כאן דברי רבי ישמעאל כשנאמרו דברים לפני רבי יהושע אמר להן צאו אמרו לו [6] לר' ישמעאל טעית אילו בולד בלבד הבהמה נפטרת היה כדבריך [כ] [6] (אלא) [א]סימן הולד בבהמה דקה טינוף ובגסה שליא ובאשה שפיר ושליא ואני [6] [ג] אין אני אומר כן אלא עז שטינפה בת ששה יולדת בתוך שנתה רחל שטינפה בת שנתה יולדת בתוך שתים אמר ר' עקיבא אני לא באתי לידי מדה זו אלא כל שידוע שביכרה אין כאן לכהן כלום וכל שלא ביכרה הרי זו לכהן ספק יאכל במומו לבעלים במאי קמיפלגי ר' ישמעאל ור' יהושע לימא בטינוף פוטר קמיפלגי רבי ישמעאל סבר טינוף איני פוטר ורבי יהושע סבר טינוף פוטר אי דחזינן [ג] דטינוף דכולי עלמא לא פליגי דטינוף פוטר והכא בחוששין לטינוף קא מיפלגי רבי ישמעאל סבר אין חוששין לטינוף ור' יהושע סבר חוששין לטינוף ולא חייש והאמר רבא מחוורתא רבי ישמעאל כר"מ ס"ל דחייש למיעוט כי חייש לחומרא לקולא לא חייש ואיבעית אימא בין לקולא בין לחומרא חייש והכא במטנפת וחוזרת ויולדת בתוך שנתה קמיפלגי דרבי ישמעאל סבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה והא מדאוליד ודאי לא טניף ור' יהושע סבר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה ואני אומר כן אלא עז שטינפה בת ששה יולדת תוך שנתה רחל שטינפה בת שנתה יולדת בתוך שתים מאי איכא בין גמריה לסבריה [ד] שטינפה בסוף ששה ואיכא ביניהו דזעירי דאמר זעירי [ג] אין טינוף פחות משלשים יום לגמריה אית ליה דזעירי לסבריה לית ליה דזעירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דזעירי והכא ביולדת למקוטעין קמיפלגי

לגמריה

מחוורתא רבי ישמעאל בר"מ ב"ל דחייש למיעוטא. ומטעם ממון מיעוטא דאין מתעברות לחזקה דבחזקת שלא ילדה ואימרא ליה רוכא אין לחוסכו ודאי בכור דלא הוי אלא פלגא ופלגא כדאמר בר"פ בתרא דיבמות (דף קיט.) ושם האלכסה והא דמטהרינן בספק טומאה בפרק כסוי הדם (חולין דף פו.) היינו משום דילפינן מסוטה [6] ליטהר בדבר שאין בו דעת לישאל ולהכי קאמר התם אם אמרו ספק טומאה לטהר יאמרו ספק איסור להיתר: **רבינא אמר אפילו תימא רבנן.** תימה דלא משני הכי בר"פ בתרא דיבמות (דף קיט. ושם) אמתני' דלא תנשא ולא תמיינם עד שתדע שמא (מעוברת) היא לרתה יי"ל דתשמיש דמדם לא משיג תלי במעשה כמו תשמיש דבהמה [כ] דפעמים דבהמה צריך להרביע כדאמר בהשוכר את הפועלים (ב"מ דף לא.) מותר להכניס כמכמול בשפופרת: **ורבי** יהושע סבר חוששין לטינוף. ומ"ת הא [ג] קא מסקינן לקמן דרבי יהושע לא חיים למיעוטא כדדייק ממתני' דילתה מלאה ר' יהושע אומר אינה מושבת ומ"כ היכי חייש הכא למיעוטא דמטנפות ועוד דבכי האי גוונא דהכא אפילו ר"מ לא חייש כדאמר בריש פרק בתרא דיבמות (דף קיט.) דהיכא דאיכא חזקה ומחזקה הוי המיעוט מיעוט דמיעוטא והכא איכא רוכא דאין מטנפות ומחזקה שהיא בחזקת שלא ילדה וי"ל דמ"מ לא הוי ודאי בכור [ד] שייתן לכהן דאיכא חזקת ממונא דעדיפא דהמוליא מחבירו עליו הראיה ואפילו נרא דאזיל בממונא אחר הרוב בהסיא דהמוכר שור לחבירו ונמצא נגחן (ב"ק דף מו.) הייני משום דאמר קים לי בנפשאי שאני מן הרוב מ"מ יש לאכלן בין ממון שאין לי מובנין לממון שיש לי מובנין ומיהו היא קנא תימה דלענין לנקות בגיזה ועבודה ולענין ליקרב למזבח משיג ודאי בכור דאזלינן בתר רוכא וחזקה ולענין נתינתו לכהן יחשב ספק ונראה לתרץ דלהכי חיישינן למיעוטא דמטנפות משום דרוב בהמות מתעברות כשמגיעות לזמן שראויות לקתעבר [ד] כי (מתעברות):

לקולא לא חייש. ואפילו לכהן יתן כיון דקרב למזבח [ד]

ומיהו גבי ממורה קשה דהוה לן להעמיד ממון ביד בעלים ולא ניחל בתר רוכא דאפילו רב מודה הכא דאין לחוסכו לחוד אלא אפילו לכהן יתן כיון דקרב למזבח [ד] ומיהו גבי תינוק דלא חיים [ד] ולא מקוטע שלא חיים [ד] ולא מלאוריתא [ד] ולא מדרבנן [ד] ולא מלאוריתא [ד] ולא מדרבנן [ד] ולא מלאוריתא [ד] ולא מדרבנן